

РЕШЕНИЕ

№ 6342

гр. София, 13.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 10.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **2229** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 128, ал. 1, т. 8 от АПК.

Образувано е по искова молба на секретар на СО, р-н С., лично и като пълномощник на кмет на района с искане за прогласяване на нищожността на Решение № 4858/10.07.2019 г. на АССГ, постановено по адм. д. № 2336/2019 г.

Ищецът твърди, че процесното решение е лишено изцяло от законова опора, тъй като според него решаващият съд се е произнесъл като не е съобразил, че постановено решение не може да бъде изпълнено относно всички наведени доводи в жалбата, тъй като наследодателката на жалбоподателя С. Б. не била „чужденец“ по смисъла на ЗВПНРБГЕСЧТС. Решението на АССГ, нищожността на което се иска било неизпълнимо и неразбираемо и не може да породи правни последици.

ОТВЕТНИК – С. Б. не взема отношение. Съдът е приел становище на известния ѝ в страната пълномощник, в което се възразява основателността на иска и се прави искане за отхвърлянето му.

След като се запозна с исковата молба, с отговора на ответника и с приложените по делото писмени доказателства, съдът прие следното от фактическа страна:

С решение № 4858 от 10 юли 2019 година, постановено по адм. дело № 2336/2019 година, Административен съд София-град е отменил, по жалбата на ответника, отказ за издаване на Удостоверение за наследници на А. С., с изх. № Към РСЦ19-УГ01-474-[1] от 01.02.2019 [29.01.2019] на Секретаря на Столична община, район „С. и върнал преписката на Секретаря на Столична община, район „С.“, за ново произнасяне по искане за издаване на удостоверение за наследници с вх. №

РСЦ19-УГ01-474 от 29.01.2019 г. на С. Б., съобразно задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона. Решението на АССГ не е обжалвано и на 25.10.2019 г. е влязло в сила. Съобразно неспоримостта на това решение и пределите на силата му на пресъдено нещо, за ищецът е възникнало задължение по изпълнението му. Тъй като ищецът не е инициирал производство по инстанционен контрол, за да не изпълни решението се позовава на нищожност на влезлия в сила съдебен акт.

Искът за прогласяване на нищожност на съдебно решение на административен съд е изрично предвиден в разпоредбата на чл. 128, ал. 1, т. 8 АПК, поради което е ДОПУСТИМ.

Разгледан по същество, искът е НЕОСНОВАТЕЛЕН.

Нищожността на съдебните решения е резултат от най - тежките пороци във връзка с формиране на волята на съдебния орган. Касае се за недостатъци, свързани с функционирането на съда, с надлежното сформирание на състава му, с изключителното му овластяване да разрешава съдебни спорове, с формата или с абсолютната невъзможност да бъде разбрана изразената воля.

В конкретния случай, решението, обявяването на чиято нищожност се иска, е съдебен акт, имащ окончателен характер, като при предоставена законова възможност на административния орган да оспори законосъобразността му пред следващата инстанция, е приел последиците и окончателността на съдебното решение. Съдебното решение е акт на правораздавателна дейност и неговата законосъобразност не може да бъде проверявана на основанията и по правилата за работа на администрацията.

Нищожност на съдебен акт е налице когато той страда от най-тежки пороци във връзка с формиране волята на съдебния орган. Навеждат пороци свързани с функционалността на съда: когато решението не е постановено от съдебния орган в надлежен състав; постановено е извън пределите на правораздавателната власт на съда; не е изготвено в писмена форма и не е подписано; когато не може да се разбере волята на съда; когато противоречи на основни принципи на правовия ред в страната. Оплакването за неразбираемост на съдебното решение не се оправдава с оплакванията в исковата молба, което съдът приема като бланкетен довод за предявения иск. Нищожност на съдебно решение се обявява тогава, когато съдебният акт е произнесен, съответно подписан от лице, което не е на длъжност, даваща му право да го издаде; когато е извън правораздавателната власт на съда; решението не е подписано от мнозинството от съдебния състав; не е цивилизация; относно изложено в писмена форма; при абсолютна неразбираемост волята на съда; при невъзможно изпълнение с оглед научните и техническите постижения на съвременната изпълнение на действие, съставляващо престъпление или е несъвместимо с основите на действащия правен ред. Нарушаването на изискването за мотивираност на съдебния акт не означава липса на решение, а е основание за неговата отмяна като неправилно. (Решение № 2458 от 27.02.2017 г. на ВАС по адм. д. № 428/2016 г., IV о., докладчик съдията К. Х.) В конкретиката на спора, спорното решение, не само не е нещожно, на някои от предвидените основания, но и подробно мотивирано, в логиката на поредността на фактите, както и правните изводи.

Въпреки липсата на изрична регламентация в процесуалния кодекс, съдебната практика приема, че исковият ред е самостоятелна форма на защита срещу нищожните съдебни актове, като такива, засегнати от най-тежкия порок. В доктрината и съдебната практика се приема, че нищожност на съдебното решение е налице,

когато решението е постановено извън правораздавателната власт на съда; в незаконен състав - еднолично от съдия, вместо от съдебен състав, когато това е предвидено, само от съдебни заседатели или с участие на лице, което не е било избрано за съдебен заседател; при неспазване на изискуемата форма – устното или неподписаното решение, когато се дължи на отказ, а не на пропуск за подписването му; при неразбираемост на волята на съда, която не може да бъде разкрита по пътя на тълкуването и др. Нищожното решение, за разлика от недопустимото, не е годно да породи правни последици, ето защо това е единственият порок, за който е предоставена възможност да се отстрани освен по пътя на обжалването, и по исков ред, безсрочно.

Наведените с исковата молба основания не представляват пороци, водещи до нищожност на процесното решение. Същото е постановено в рамките на правораздавателната власт на АССГ, от законен състав, по повод оспорване на акт на администрацията, с който са засегнати прана и законни интереси на ответника в това производство. Незаконен съдебен състав би бил налице, ако съдията, постановил и подписал съдебния акт няма качеството „съдия“ в Административен Съд София град, но такова твърдение не е наведено в исковата молба. В конкретния случай оплакванията са по същество на спора и по-конкретно по отношение на мотивите на решението, а по същество - по законосъобразността на акт на АССГ, които обаче настоящият състав няма правомощия да анализира и коментира. Обратното е недопустимо. Настоящият съдебен състав на съда не е компетентен да вземе отношение по съществуващото на влязъл в сила съдебен акт, с който следва да се съобразят адресатите му, както и всички, които по различни причини са обвързани от окончателността му, в това число и този скъд.

Въз основа на изложеното настоящият състав намира, че наведените от ищцовата страна пороци на съдебното решение на АССГ, постановено по адм. дело 2336/19 г., не са такива, които да водят до нищожност, поради което настоящият състав приема предявения иск за неоснователен и като такъв следва да бъде отхвърлен.

Разноски не са искани и в тази част не се дължи произнасяне.

Поради изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ исковата молба предявена за прогласяване нищожността на съдебно решение № 4858/10.07.2019 г. на АССГ, постановено по адм. д. № 2336/2019 г.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му, чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Съдия: